

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 32

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 ianuarie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
39.	2	16.	13
40.	2	17.	13
41.	2	18.	14
42.	3	19.	14
43.	3	20.	15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 611 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, precum și a prevederilor art. 12 alin. (1), art. 13, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților.....	4—7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 653 din 17 octombrie 2019 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.....	8—10	9.	15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
12.	11	46.	16
13.	11		
14.	12		
15.	12		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.034/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 20 ianuarie 2020, doamna Simona Radu, judecător la Judecătoria Sibiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 39.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.030/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 februarie 2020, doamna Mihaela Mihalache, judecător la Tribunalul Botoșani, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 40.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.027/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 februarie 2020, doamna Brândușa-Elena Gheorghe, judecător la Tribunalul București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 41.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.242/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 20 ianuarie 2020, doamna Victorița Povarnă, procuror șef al Biroului teritorial Hunedoara din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 42.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.153/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 februarie 2020, doamna Silvia Racoviță, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 43.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 611

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, precum și a prevederilor art. 12 alin. (1), art. 13, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, precum și cu cea a prevederilor art. 12, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și ale art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, excepție ridicată de Elena Budescu, Emanuela Geanina Budescu (prin Budescu Elena), Andrei Budescu, Nicoleta Budescu, Celina Silvia Budescu, Emanuela Buruiană, Viorica Chiochina, Mihaela Gurău și Sandu Săndulache Ciobotaru în Dosarul nr. 16.940/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.805D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Fondul de garantare a asiguraților, doamna consilier juridic Selena Nechita, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc autorii excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar a fost depus, din partea Fondului de garantare a asiguraților, un punct de vedere prin care se solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul consilierului juridic prezent, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Susține, astfel, că nici prevederile art. 23 din Legea nr. 503/2004 și nici cele ale art. 13 din Legea nr. 213/2015 nu consacră posibilitatea creditorilor de asigurări de a se adresa direct instanței de judecată cu o acțiune în pretenții îndreptată împotriva Fondului de garantare a asiguraților și că prin criticile formulate autorii excepției solicită în mod indirect completarea legii, în sensul inserării în cuprinsul acesteia a mențiunii că parcurgerea procedurii administrative ar fi facultativă pentru creditor. Or, din această perspectivă, raportat la prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Mai mult, arată că interpretarea și aplicarea legii sunt de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, și a celorlalte instanțe judecătorești.

5. În ceea ce privește constituționalitatea prevederilor art. 14 din Legea nr. 213/2015, consilierul juridic arată că prin Decizia nr. 80 din 28 februarie 2017 instanța de contencios constituțional a statuat că o procedură prealabilă nu poate fi privită ca aducând atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată, iar prevederile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia, atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional. Cu privire la obținerea de despăgubiri din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților, aceasta nu se face prin acțiune în justiție pe calea dreptului comun, creditorii de asigurări trebuind să sesizeze în prealabil Fondul de garantare a asiguraților prin formularea unei cereri de plată, declanșând astfel procedura de plată administrativă, necontencioasă, pusă la dispoziție de Legea nr. 213/2015, astfel încât, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Sentința civilă nr. 3.462 din 6 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.940/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, precum și a prevederilor art. 12, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și ale art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Budescu, Emanuela Geanina Budescu (prin Budescu Elena), Andrei Budescu, Nicoleta Budescu, Celina Silvia Budescu, Emanuela Buruiană, Viorica Chiochina, Mihaela Gurău și Sandu Săndulache Ciobotaru cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect *pretenții*, în contradictoriu cu pârâțul Fondul de garantare a asiguraților.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care procedura administrativă instituită de acestea este una obligatorie, iar nu facultativă, încalcând, astfel, accesul liber la o instanță independentă și imparțială al justițiabililor, fiind contrară, totodată, și dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (4), potrivit cărora „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

9. **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului,

pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În contextul criticilor formulate de autorii excepției, consideră ca fiind relevante considerentele Deciziei nr. 80 din 28 februarie 2017, paragrafele 17 și 18, prin care Curtea Constituțională a reținut, în esență, că dispozițiile criticate dispun că obținerea de despăgubiri din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților nu se face prin acțiune în justiție pe calea dreptului comun, creditorii de asigurări trebuind să sesizeze în prealabil Fondul de garantare a asiguraților prin formularea unei cereri de plată, declanșând astfel procedura de plată administrativă, necontencioasă, pusă la dispoziție de Legea nr. 213/2015 și prevăzută de art. 22 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților. Se arată că, în urma analizării cererii de plată, Fondul va emite o decizie, care, în situația în care petentul nu este mulțumit de modalitatea de soluționare a acesteia (în sensul respingerii parțiale sau totale a cererii de plată), poate fi contestată la Curtea de Apel București, în termen de 10 zile, fiind astfel garantat dreptul de acces la justiție. Exercitarea dreptului de a formula o cerere adresată instanței de judecată nu poate exclude respectarea unor proceduri prealabile, care sunt prevăzute de legiuitor tocmai în ideea soluționării amiabile, cu celeritate, a pretențiilor exprimate de creditorii de asigurări, fără a fi nevoie de investirea instanțelor de judecată. În acest sens, Legea nr. 213/2015 stabilește o procedură necontencioasă prealabilă acțiunii în instanță, ce trebuie urmată de creditorul de asigurări, *a priori* formulării unei cereri de chemare în judecată.

12. Învederează, de asemenea, că, referitor la constituționalitatea unei astfel de proceduri prealabile, prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, Curtea a reținut faptul că o astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând *eo ipso* atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Dispozițiile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional.

13. **Avocatul Poporului** arată că din examinarea prevederilor de lege criticate rezultă că acestea reglementează obținerea de despăgubiri din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților, prin formularea unei cereri de plată, în cadrul unei proceduri de plată administrative, necontencioase, și nu prin acțiune direct în justiție, pe calea dreptului comun. Consideră că prin procedura instituită nu este îngăduit accesul la justiție, întrucât formularea unei acțiuni în instanță nu exclude respectarea unor proceduri prealabile, care sunt prevăzute de legiuitor tocmai în ideea soluționării amiabile, cu celeritate, a pretențiilor exprimate de creditorii de asigurări, fără a fi nevoie de investirea instanțelor de judecată. De altfel, prin Decizia nr. 121 din 9 februarie 2010, instanța de contencios constituțional a statuat că parcurgerea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu îngreudește dreptul de acces liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, înscrisurile depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut de instanță în dispozitivul actului de sesizare, îl constituie prevederile art. 23 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013, precum și prevederile art. 12, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 24 iulie 2015. Din examinarea notelor scrise ale autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în concret, aceștia au criticat prevederile art. 23 din Legea nr. 503/2004, precum și pe cele ale art. 12 alin. (1), art. 13, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, prevederi care vor constitui, astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate și asupra cărora Curtea se va pronunța (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, cele reținute în Decizia nr. 255 din 24 aprilie 2018, paragraful 13, sau Decizia nr. 355 din 11 mai 2017, paragraful 14). Prevederile de lege criticate au următorul cuprins normativ:

— Art. 23 din Legea nr. 503/2004: „(1) În termen de 30 de zile de la data publicării deciziei de închidere a procedurii de redresare financiară, societatea de asigurare/reasigurare pentru care au fost constatate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară indiciile existenței stării de insolvență este obligată să predea Fondului de garantare evidența contractelor de asigurare în vigoare la data închiderii procedurii de redresare financiară, evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor contracte și dosare, în vederea publicării listei potențialilor creditori de asigurări, beneficiari ai sumelor convenite de la Fondul de garantare. Răspunderea pentru neîndeplinirea sau pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligației revine membrilor consiliului de administrație/consiliului de supraveghere și conducerii executive a societății de asigurare/reasigurare.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), Fondul de garantare desemnează o comisie specială, formată din proprii specialiști, cu următoarea componență:

a) 2 membri din partea conducerii, dintre care unul are calitatea de președinte al comisiei;

b) conducătorul departamentului financiar sau înlocuitorul legal al acestuia, după caz;

c) 2 reprezentanți ai direcției tehnice, cu experiență în materie de lichidare de daune;

d) 2 reprezentanți ai direcției generale juridice, cu experiență de cel puțin 3 ani în domeniul juridic.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), Fondul de garantare ia toate măsurile necesare pentru publicarea listei creditorilor de asigurări ale căror creanțe au rezultat din evidențele transmise de societatea de asigurare/reasigurare, potrivit alin. (1).”;

— Art. 12 alin. (1) din Legea nr. 213/2015: „(1) Orice persoană care invocă vreun drept de creanță împotriva asiguratorului ca urmare a producerii unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare valabilă, între data închiderii procedurii de redresare financiară și cea a denunțării contractelor de asigurare, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, poate solicita deschiderea dosarului de daună printr-o cerere adresată Fondului.”;

— Art. 13 din Legea nr. 213/2015: „(1) De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului pronunțată împotriva unui asigurator, conform prevederilor art. 266 din Legea nr. 85/2014, Fondul este în drept să

efectueze plăți din disponibilitățile sale, în vederea achitării sumelor convenite creditorilor de asigurări, cu respectarea dispozițiilor legale.

(2) Fondul va publica pe site-ul propriu informații referitoare la demersurile necesare pentru obținerea de la Fond a despăgubirilor/indemnizațiilor.

(3) În vederea efectuării plății sumelor convenite creditorilor de asigurări, Fondul procedează la verificarea dosarelor de daună și a creanțelor de asigurări înregistrate în evidențele sale, ținând seama de normele aplicabile în materie și de condițiile de asigurare generale și specifice prevăzute în contractele de asigurare încheiate cu asigurătorul față de care s-a stabilit starea de insolvență.

(4) Aprobarea sau, după caz, respingerea sumelor pretinse de petenți este de competența comisiei speciale, constituite conform art. 23 alin. (2) din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

(5) În caz de respingere a sumelor pretinse se va emite o decizie de respingere. Împotriva deciziei se poate formula contestație, în condițiile prevăzute la art. 19 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

(6) Dreptul la acțiune contra Fondului pentru plata indemnizațiilor/despăgubirilor se prescrie în termen de 5 ani calculați de la data nașterii dreptului, dar nu înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment.”;

— Art. 14 alin. (1) din Legea nr. 213/2015: „(1) În vederea încasării indemnizațiilor/despăgubirilor, orice persoană care pretinde un drept de creanță de asigurări împotriva asigurătorului în faliment poate formula o cerere motivată în acest sens, adresată Fondului în termen de 90 de zile de la data rămânerei definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului sau de la data nașterii dreptului de creanță, atunci când acesta s-a născut ulterior. Cererea-tip de plată va fi prevăzută în reglementările emise în aplicarea prezentei legi.”;

— Art. 15 din Legea nr. 213/2015: „(2) Plata de către Fond a creanțelor de asigurări stabilite ca fiind certe, lichide și exigibile se face în limita unui plafon de garantare de 450.000 lei pe un creditor de asigurare al asigurătorului aflat în faliment.

(3) Plata se face în moneda națională — leu, iar în cazul creanțelor în valută, comisioanele bancare sunt suportate de creditorul de asigurări.

(4) Indemnizațiile/Despăgubirile convenite creditorilor de asigurări se plătesc de către Fond prin poștă și/sau prin instituții de credit autorizate de Banca Națională a României. În vederea efectuării plății sumelor convenite creditorilor de asigurări, Fondul poate să încheie convenții/contracte de prestări de servicii cu oricare dintre aceste entități.”;

— Art. 16 din Legea nr. 213/2015: „În toate cazurile în care consideră că este necesar, comisia specială poate solicita petenților completarea documentației și/sau precizarea ori furnizarea de informații suplimentare cu privire la cererea de plată a acestora. Informațiile solicitate se transmit comisiei, sub sancțiunea respingerii cererii, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii solicitării acesteia.”;

— Art. 17 din Legea nr. 213/2015: „Creditorul de asigurări poate urma separat și procedura de faliment a asigurătorului prevăzută de Legea nr. 85/2014, în vederea recuperării creanței sale din activele asigurătorului aflat în faliment, inclusiv pentru suma convenită care depășește plafonul de garantare prevăzut la art. 15 alin. (2).”;

— Art. 18 din Legea nr. 213/2015: „(1) Fondul se subrogă în toate drepturile creditorilor de asigurări la concurența sumelor pe care le-a plătit din disponibilitățile sale.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 85/2014, Fondul poate înregistra la masa credală, în tot cursul procedurii de faliment, în vederea recuperării lor, orice sume, dobânzi și/sau cheltuieli pe care acesta le-a achitat din resursele sale.

(3) În condițiile alin. (1) și (2), Fondul este îndreptățit să înregistreze și să recupereze, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare, toate sumele achitate creditorilor, pe măsura plăților efectuate, ca urmare a producerii riscurilor asigurate după momentul deschiderii procedurii falimentului.”

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (2) și alin. (4), care consacră accesul liber la justiție. Aceștia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care procedura administrativă instituită prin acestea este una obligatorie, iar nu facultativă, încălcându-se, astfel, accesul liber la o instanță independentă și imparțială al justițiabililor, fiind contrară, totodată, și dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (4), potrivit cărora „Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai fost supusă controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca cele invocate în prezenta cauză, respectiv cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 80 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 8 mai 2017, și Decizia nr. 741 din 22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 14 martie 2019, prin care s-a statuat în sensul constituționalității acesteia.

19. Raportat la criticile formulate în cauză de autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, astfel cum s-a reținut prin jurisprudența precitată, prin Legea nr. 213/2015 a fost constituit Fondul de garantare a asiguraților, care are drept scop protejarea creditorilor de asigurări de consecințele insolvenței unui asigurător. În esență, acest fond garantează plata de indemnizații/despăgubiri rezultate din contractele de asigurare facultative și obligatorii încheiate, în condițiile legii, în cazul falimentului unui asigurător, cu respectarea plafonului de garantare prevăzut în această lege și în limita resurselor financiare disponibile la momentul plății, așa cum sunt definite în actul normativ. În cazul în care disponibilitățile Fondului nu sunt suficiente pentru acoperirea cuantumului sumelor convenite creditorilor de asigurări, creanțele acestora vor putea fi onorate pe măsura alimentării Fondului de garantare a asiguraților cu resursele financiare prevăzute de prezenta lege.

20. Curtea a reținut, de asemenea, că Legea nr. 213/2015 cuprinde la capitolul III procedura și condițiile de efectuare a plăților din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților, fiind stabilite etapele de desfășurare a acestei proceduri și condițiile de efectuare a plăților. Astfel, acest fond asigură efectuarea plății indemnizațiilor/despăgubirilor din disponibilitățile sale, către creditorii de asigurări, potrivit condițiilor și plafonului de garantare stabilite de această lege. Orice persoană care invocă vreun drept de creanță împotriva asigurătorului ca urmare a producerii unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare valabilă, între data închiderii procedurii de redresare financiară și cea a denunțării contractelor de asigurare, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, poate solicita deschiderea dosarului de daună printr-o cerere adresată Fondului de garantare a asiguraților. În vederea protejării drepturilor creditorilor de asigurări, fondul va lua măsurile necesare cu privire la deschiderea dosarelor de daună, constatarea tehnică a avariilor, instrumentarea dosarelor de daună și avizarea dosarelor de daună din punct de vedere tehnic. Instrumentarea dosarelor de daună se va face cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data producerii evenimentului asigurat și a condițiilor de asigurare generale și specifice prevăzute în contractele de asigurare. Fondul de garantare a asiguraților este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile sale, în vederea achitării sumelor convenite creditorilor de asigurări, cu respectarea dispozițiilor legale. Astfel, în vederea încasării indemnizațiilor/despăgubirilor, orice

persoană care pretinde un drept de creanță de asigurări împotriva asigurătorului în faliment poate formula o cerere motivată în acest sens, adresată Fondului de garantare a asiguraților în termen de 90 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului sau de la data nașterii dreptului de creanță, atunci când acesta s-a născut ulterior. Pe măsura înregistrării și analizării cererilor de plată ale creditorilor de asigurări, împreună cu documentele anexate, se întocmește lista creditorilor de asigurări ale căror creanțe certe, lichide și exigibile urmează să fie plătite din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților. Lista se înaintează comisiei speciale, cu propunerea de aprobare la plată a creanțelor de asigurare solicitate. După aprobarea acestor liste de către comisia specială se efectuează plățile indemnizațiilor/despăgubirilor către creditorii de asigurări. În toate cazurile în care consideră că este necesar, comisia specială poate solicita petenților completarea documentației și/sau precizarea ori furnizarea de informații suplimentare cu privire la cererea de plată a acestora. Informațiile solicitate se transmit comisiei, sub sancțiunea respingerii cererii, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii solicitării acesteia.

21. Așa fiind, Legea nr. 213/2015 instituie doar o procedură necontencioasă pentru soluționarea pretențiilor formulate de creditorii de asigurări. Dispozițiile acestui act normativ dispun că obținerea de despăgubiri din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților nu se face prin acțiune în justiție pe calea dreptului comun, creditorii de asigurări trebuind să sesizeze în prealabil Fondul de garantare a asiguraților prin formularea unei cereri de plată, declanșând astfel procedura de plată administrativă, necontencioasă, pusă la dispoziție de Legea nr. 213/2015 și prevăzută de art. 22 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 2 septembrie 2015, care stipulează că „*Indemnizațiile/Despăgubirile se plătesc creditorilor de asigurări, persoane fizice și/sau juridice, potrivit condițiilor prevăzute în contractele de asigurare încheiate cu societatea de asigurare în faliment, în conformitate cu prevederile prezentei norme.*” Astfel, în urma analizării cererii de plată, Fondul de garantare a asiguraților va emite o decizie, care, în situația în care petentul nu este mulțumit de modalitatea de soluționare a cererii de plată (în sensul respingerii parțiale sau totale a cererii de plată), în condițiile art. 19 din Legea

nr. 503/2004, poate fi contestată la Curtea de Apel București, fiind astfel garantat dreptul de acces la justiție. Exercițarea dreptului de a formula o cerere adresată instanței de judecată nu poate exclude respectarea unor proceduri prealabile, care sunt prevăzute de legiuitor tocmai în ideea soluționării amiabile, cu celeritate, a pretențiilor exprimate de creditorii de asigurări, fără a fi nevoie de investirea instanțelor de judecată. Așa fiind, Legea nr. 213/2015 stabilește o procedură necontencioasă prealabilă acțiunii în instanță, ce trebuie urmată de creditorul de asigurări, *a priori* formulării unei cereri de chemare în judecată.

22. De altfel, referitor la constituționalitatea unei astfel de proceduri prealabile, prin Decizia nr. 956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2012, spre exemplu, Curtea a reținut faptul că „o astfel de procedură nu poate fi privită ca aducând *eo ipso* atingere dreptului de acces liber la justiție, chiar dacă are caracter obligatoriu, atât timp cât, ulterior parcurgerii sale, persoana interesată se poate adresa instanței de judecată. Prevederile art. 21 din Constituție nu interzic existența unei astfel de proceduri administrative prealabile și nici obligativitatea acesteia atât timp cât nu are un caracter jurisdicțional.” Curtea a subliniat, astfel, că „instituirea unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu este contrară principiului liberului acces la justiție cât timp decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.”

23. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat prin Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și De Meyere contra Belgiei*, paragraful 51, ori Hotărârea din 26 aprilie 1995, pronunțată în Cauza *Fischer contra Austriei*, paragraful 28, că imperative de suplețe și eficacitate, pe deplin compatibile cu protecția drepturilor protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pot justifica intervenția prealabilă a unor organe administrative care nu îndeplinesc condițiile cerute de art. 6 paragraful 1 din Convenție. Ceea ce impun însă dispozițiile acestui articol convențional este ca decizia unei asemenea autorități să fie supusă controlului ulterior exercitat de un organ de plină jurisdicție, adică un „tribunal” în sensul Convenției. Faptul că, prin neparcurgerea acestei proceduri ori prin nerespectarea termenelor legale, cel interesat ar putea pierde dreptul de acces la justiție nu este nici el de natură să demonstreze neconstituționalitatea procedurii administrative prealabile analizate.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Budescu, Emanuela Geanina Budescu (prin Budescu Elena), Andrei Budescu, Nicoleta Budescu, Celina Silvia Budescu, Emanuela Buruiană, Viorica Chiochina, Mihaela Gurău și Sandu Săndulache Ciobotaru în Dosarul nr. 16.940/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și constată că prevederile art. 23 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, precum și prevederile art. 12 alin. (1), art. 13, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (2)—(4) și ale art. 16—18 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 653

din 17 octombrie 2019

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 477 alin. (3)
din Codul de procedură penală, cu referire la Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015 pronunțată
de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept
în materie penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Petrică Căruceru în Dosarul nr. 774/39/2017/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 295D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței în materie. În acest sens invocă Decizia Curții nr. 624 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 19 noiembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 774/39/2017/a1, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Petrică Căruceru într-o cauză penală. Autorul excepției de neconstituționalitate a fost condamnat prin Sentința penală nr. 223 din 24 octombrie 2017, pronunțată de Judecătoria Dorohoi în Dosarul nr. 78/217/2017, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 270 alin. (3) cu aplicarea art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală este neconstituțional în raport cu dispozițiile Legii fundamentale invocate, în condițiile în care creează cadrul, transformă, prin efecte și conținut, o hotărâre a unei instanțe judecătorești într-un veritabil text de lege, devenind opozabilă nu doar unor persoane implicate într-o procedură particulară, ci tuturor cetățenilor. Astfel, reține că Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie

penală, odată publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, are caracter obligatoriu pentru instanțele judecătorești, oricare dintre ele fiind chemate doar a transpune respectiva decizie, nicidecum a face o analiză a unor situații de fapt sau de drept specifice cazului particular dedus judecății, lipsind procesul penal de caracterul de echitate. Reține că, prin decizia precitată, instanța supremă a stabilit că, în cazul infracțiunii de contrabandă prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, se impune luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a bunurilor sau a mărfurilor introduse ilegal pe teritoriul vamal al României, concomitent cu obligarea înculpaților la plata sumelor reprezentând datoria vamală, numai în ipoteza în care acestea au trecut de primul birou vamal situat pe teritoriul vamal comunitar fără să fi fost prezentate în vamă și transportate spre acest birou vamal, prin aceasta fiind introduse cerințe noi, determinante în stabilirea existenței prejudiciului, transformând hotărârea de interpretare într-un veritabil act legislativ. Susține că, deși sunt necesare și obligatorii interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale în activitatea instanțelor de judecată, soluția legislativă instituită prin art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală substituie puterea judecătorească puterii legislative, iar consacrarea caracterului obligatoriu al unei hotărâri judecătorești *erga omnes* transformă hotărârea instanței supreme într-un veritabil text de lege. Susține că eventuale aspecte neclare sau care presupun interpretări ale legii ar trebui lămurite de legiuitor, prin mecanismele specifice, iar nu de către o instanță de judecată.

6. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că efectul obligatoriu pentru instanțe al dezlegării date problemelor de drept ce au format obiectul întrebării prealabile, consacrat de norma procesual penală criticată, reprezintă o transpunere a dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție. Reține că hotărârile date de instanța supremă în interpretarea și aplicarea unitară a legii își încetează efectele nu numai în cazul declarării ca neconstituțională a dispoziției legale care a generat problema de drept dezlegată, ci și în situația în care Curtea Constituțională a stabilit că respectiva prevedere a dobândit valențe de neconformitate cu Constituția în interpretarea dată într-un recurs în interesul legii sau într-o întrebare prealabilă. Arată, de asemenea, că Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, nu se subsumează noțiunii de „lege”, constituind doar o etapă în procesul complex de cristalizare a unei jurisprudențe constante, având în vedere că, în practica judiciară, chestiunea supusă analizei a fost una controversată, instanțele de judecată adoptând soluții diferite. Reține că o hotărâre, fie și dată în dezlegarea unei chestiuni de drept de către instanța supremă, în realizarea competențelor sale de interpretare și aplicare unitară a legii, nu echivalează, în accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, cu o „lege”, concept care presupune

existența unei orientări jurisprudențiale constante, formată pe parcursul unei perioade mari de timp. Or, cerința privind constanța jurisprudenței nu a fost îndeplinită în materia determinării și aplicării modalității de stabilire a despăgubirilor civile în cazul săvârșirii infracțiunii de contrabandă, prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, interpretările fiind făcute diferit în practică, neexistând o viziune unitară sub acest aspect. Arată că, pe perioada sa de aplicare, hotărârea dată de instanța supremă în interpretarea și aplicarea unitară a legii reprezintă o modalitate de interpretare a normei legale, fără a avea aceeași legitimitate și autoritate prin prisma principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens invocă considerente ale Deciziilor Curții Constituționale nr. 536 din 28 aprilie 2011, nr. 265 din 6 mai 2014 și nr. 624 din 8 octombrie 2015.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Față de notele scrise ale autorului excepției, de motivele de neconstituționalitate formulate de acesta, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 2 iunie 2015. Prin decizia menționată, Înalta Curte a stabilit că: „în cazul infracțiunii de contrabandă prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, se impune luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a bunurilor sau mărfurilor introduse ilegal pe teritoriul vamal al României, concomitent cu obligarea inculpaților la plata sumelor reprezentând datoria vamală, numai în ipoteza în care acestea au trecut de primul birou vamal situat pe teritoriul vamal comunitar fără să fi fost prezentate în vamă și transportate spre acest birou vamal.” Normele procesual penale ale art. 477 alin. (3), criticate, au următorul cuprins: „*Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

12. Autorul excepției susține că normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și alin. (5) conform cărora statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, iar, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 124 alin. (1) și (3) referitor la înfăptuirea justiției și ale

art. 126 alin. (3) potrivit cărora Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține cele statuate prin Deciziile nr. 624 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 19 noiembrie 2015, și nr. 198 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 15 iulie 2019. Astfel, cu privire la competența instanței supreme de a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, Curtea a reținut că — reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept — legiuitorul a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel și a tribunalului — învestite cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs — de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu respectivei probleme de drept. Sesizarea completului competent să pronunțe hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pentru a fi admisibilă, trebuie să îndeplinească mai multe cerințe cumulate, respectiv să fie solicitată într-o cauză aflată în curs de judecată în ultimă instanță pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute de art. 75 din Codul de procedură penală, obiectul acesteia să vizeze o chestiune de drept de care depinde soluționarea pe fond a dosarului, iar problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

14. În aceste condiții, Curtea a constatat că însuși legiuitorul român este cel care a reglementat în noul Cod de procedură penală, în virtutea calității sale constituționale de unică autoritate legiuitoare a țării, un nou instrument de unificare a practicii neunitare, respectiv sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

15. Mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală nu poate fi uzitat atât timp cât legiuitorul a limitat — prin condiția restrictivă referitoare la existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei — rolul unificator al instituției juridice a hotărârii prealabile numai chestiunilor de drept care conduc la dezlegarea în fond a cauzei sub aspectul statuării în privința raportului juridic dedus judecării. Cu alte cuvinte, obiectul sesizării în vederea pronunțării de către instanța supremă a unei hotărâri prealabile îl constituie o „*chestiune de drept*” de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, acest mecanism de unificare a practicii vizând, deopotrivă, o chestiune de drept material ori o chestiune de drept procedural, așadar dispoziții de drept material sau procedural înțelese, interpretate și aplicate diferit de instanțele judecătorești. „*Chestiunea de drept*” privește o problemă de drept a cărei lămurire se solicită și care se află într-o relație de dependență cu soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție, în sensul ca decizia instanței supreme pronunțată în procedura prevăzută de art. 476 și art. 477 din Codul de procedură penală să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal. De altfel, instanța de control constituțional a observat că, în Decizia nr. 2 din 2 februarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 6 martie 2015, în ceea ce privește admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța supremă a motivat că aceasta este „condiționată, atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când privește o dispoziție de drept procesual, de împrejurarea ca interpretarea dată de instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei. [...] În prezenta cauză, chiar dacă obiectul sesizării îl reprezintă o problemă de drept ce se circumscrie sferei normelor procesual penale, de dezlegarea chestiunii de drept depinde «soluționarea pe fond a cauzei» având în vedere diferențele majore între căile de atac prevăzute atât în legislația în vigoare de la 1 februarie 2014, cât și în cea anterioară acestei date”.

16. Totodată, Curtea constată că, potrivit normelor procesual penale ale art. 477 alin. (3), dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție în Monitorul Oficial al României, Partea I. Efectul obligatoriu pentru instanțe al dezlegării date problemelor de drept ce au format obiectul întrebării prealabile, consacrat de norma procesual penală în art. 477 alin. (3), reprezintă o transpunere a dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție referitoare la poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în ierarhia sistemului judiciar și la rolul său de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești. În acord cu art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale”, iar, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Raportat la aceste dispoziții constituționale, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că prevederile legale care guvernează activitatea instanțelor judecătorești și fixează poziția lor față de lege acceptă în mod unanim că „atribuțiile judecătorului implică identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, astfel încât legiuitorul aflat în

imposibilitate de a prevedea toate situațiile juridice lasă judecătorului, învestit cu puterea de a spune dreptul, o parte din inițiativă. Astfel, în activitatea de interpretare a legii, judecătorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în acest domeniu” (în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Puterea judecătorească, prin Înalta Curte de Casație și Justiție, are rolul constituțional de a da unui text de lege anumite interpretări, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești. Acest fapt nu presupune însă că instanța supremă se poate substitui Parlamentului, unica putere legiuitoare în stat, dar implică anumite exigențe constituționale ce țin de modalitatea concretă în care se realizează interpretarea.

17. În considerarea acestui rol constituțional, instanța supremă a pronunțat, în temeiul art. 475 și art. 477 din Codul de procedură penală, Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept: „dacă în privința infracțiunii de contrabandă, în cazul în care bunurile care fac obiectul infracțiunii au fost identificate și indisponibilizate în vederea confiscării, se va dispune atât confiscarea bunurilor respective, cât și obligarea autorului/autorilor la plata taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoare adăugată, calculate prin raportare la valoarea în vamă a bunurilor confiscate ori se va dispune doar confiscarea bunurilor respective”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 2 iunie 2015, prin care a stabilit că „în cazul infracțiunii de contrabandă prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, se impune luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a bunurilor sau mărfurilor introduse ilegal pe teritoriul vamal al României, concomitent cu obligarea inculpaților la plata sumelor reprezentând datoria vamală, numai în ipoteza în care acestea au trecut de primul birou vamal situat pe teritoriul vamal comunitar fără să fi fost prezentate în vamă și transportate spre acest birou vamal.”

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Petrică Căruceru în Dosarul nr. 774/39/2017/a1 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală cu referire la Decizia nr. 11 din 22 aprilie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Brăila
de către doamna Sterea Rada**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Brăila de către doamna Sterea Rada.

(2) Doamna Sterea Rada predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 12.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Călărași
de către domnul Beștea Mihăiță-Constantin**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Călărași de către domnul Beștea Mihăiță-Constantin.

(2) Domnul Beștea Mihăiță-Constantin predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 13.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Cluj
de către domnul Danci Ioan-Alin

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Cluj de către domnul Danci Ioan-Alin.

(2) Domnul Danci Ioan-Alin predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 14.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Covasna
de către domnul Radocea Necolae-Viorel

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Covasna de către domnul Radocea Necolae-Viorel.

(2) Domnul Radocea Necolae-Viorel predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 15.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Jîjîie Antonel, subprefect al județului Dâmbovița**

Având în vedere prevederile art. 53 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 397 lit. a), ale art. 517 alin. (1) lit. d) și alin. (3), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 533 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Prin prezenta hotărâre se constată încetarea de drept, la data de 14 ianuarie 2020, a raportului de serviciu al domnului Jîjîie Antonel, subprefect al județului Dâmbovița, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare.

(2) Domnul Jîjîie Antonel predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data publicării hotărârii Guvernului în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Ilfov de către domnul Voicu Vincențiu**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Ilfov de către domnul Voicu Vincențiu.

(2) Domnul Voicu Vincențiu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 17.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Maramureș
de către domnul Cosma Alexandru

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Maramureș de către domnul Cosma Alexandru.

(2) Domnul Cosma Alexandru predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 18.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Vrancea
de către doamna Stoica Cristina

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Vrancea de către doamna Stoica Cristina.

(2) Doamna Stoica Cristina predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 19.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al municipiului București
de către domnul Cîrstea Corneliu

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al municipiului București de către domnul Cîrstea Corneliu.

(2) Domnul Cîrstea Corneliu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 16 ianuarie 2020.
Nr. 20.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru modificarea Instrucțiunilor tehnice privind conținutul-cadru
și modul de întocmire a Cărții miniere, aprobate prin Ordinul președintelui
Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 103/2002

Având în vedere Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și operațiunilor petroliere, înregistrat cu nr. 400.830 din 28.11.2019,
în temeiul prevederilor art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile tehnice privind conținutul-cadru și modul de întocmire a Cărții miniere, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 103/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 22 iulie 2002, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Titularii de licență au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, în format letric și pe suport magnetic, actele juridice, documentele, datele și informațiile necesare în vederea elaborării și completării Cărții miniere, de a efectua măsurătorile topografice necesare pentru executarea hărților și a planurilor de situație și actualizarea periodică a acestora cu lucrările executate, conform regulamentului de

topografie minieră și altor acte normative în vigoare, elaborate de personal atestat în acest domeniu, conform prevederilor legale”.

2. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Actele, documentele și datele prevăzute în anexă vor fi transmise Agenției Naționale pentru Resurse Minerale după cum urmează:

- a) înscrisurile, în format letric și pe suport magnetic (digitizate), câte un exemplar din fiecare piesă;
- b) datele, în format letric și pe suport magnetic (digitizate) (Word, Access și Excel).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

București, 10 ianuarie 2020.
Nr. 9.

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN**privind desemnarea Direcției afaceri europene și relații internaționale****din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri ca unitate de implementare a schemei de ajutor de stat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, precum și pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele expuse unui risc important de relocare ca urmare a transferului costului emisiilor de gaze cu efect de seră în prețul energiei electrice**

În baza prevederilor art. II alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, precum și pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele expuse unui risc important de relocare ca urmare a transferului costului emisiilor de gaze cu efect de seră în prețul energiei electrice,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se desemnează Direcția afaceri europene și relații internaționale din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri ca unitate de implementare a schemei de ajutor de stat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație

certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, precum și pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele expuse unui risc important de relocare ca urmare a transferului costului emisiilor de gaze cu efect de seră în prețul energiei electrice.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

București, 9 ianuarie 2020.
Nr. 46.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

